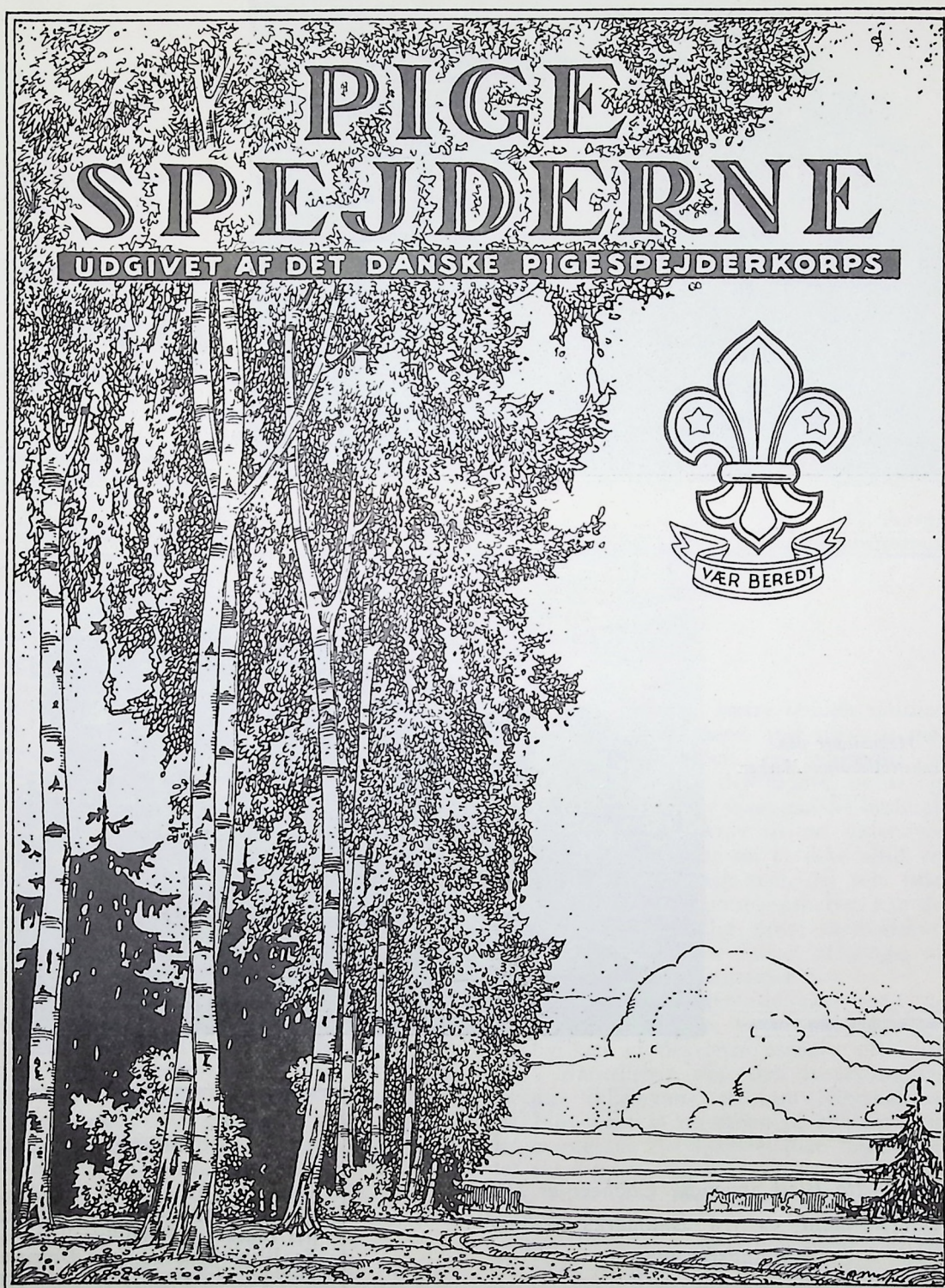

Nr. 5. — 1928.

*Fristaaende Trægruppe
ved Korinth.*

S. W. fot.

*Hegnstræer paa
Brahmetrolleborgs Marker.*

S. W. fot.

*De i dette Blad anvendte Clicheer er alle
venligst laant os fra Danmarks Natur=
fredningsforening.*

Indhold:

Nummer to. — Skov og Folk. — Som-
merens Lejrbaal. — „Der var en Kone
paa Landet“. — Hallo Patruljeførere! —
En Islandsfærd. — Unge Drømme. —
Pigebørns Interesser nu om Stunder. —
Turneringen. — Førerkursuset. — Trospæ
hunden. — Lejr i Sverige. — Lejr i
England. — Landet over.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 5.

Maj 1928.

11. Aarg.

Nummer to.

Der tales ofte om føreregenskaber, og det skal heller ikke nægtes, at der til at være en god fører, hvad enten det nu er for en spejdertrop eller for en stat, kræves visse egenskaber, som ikke altfor hyppigt forekommer samlede. En fører skal besidde sindsligevægt for ikke at lade sig bringe ud af balance; han skal have evne til overblik baade over de nuværende og helst ogsaa over de kommende forhold. En fører skal have menneskekundskab, saa han kan sætte enhver mand paa den rette plads og holde den rette aand vedlige hos hver enkelt. En fører skal endvidere have retfærdighedssans, en egenskab, der i vore dage viser en vis tilbøjelighed til at ud-dø. Han skal endvidere helst have fantasi. Trave videre i de kendte og velafmærkede spor kan enhver menig; men føreren skal se de nye veje og muligheder. Føreren skal kort sagt helst være i besiddelse af en aandelig overlegenhed, der hæver ham over flokken og gør ham netop til fører.

Alt dette véd man, og de fleste har set, hvordan ethvert foretagende falder fra hinanden, eller dog staar i stampe, hvis en middelmaadighed uden føreregenskaber

kommer i spidsen. Førre tænker imidlertid paa, at enhver fører ved sin side maa have en medhjælper, en assistent, en „højre haand“, som det kaldes, og at ogsaa denne post stiller visse ganske bestemte og ikke helt smaa krav til sin indehaver. Det at være nummer to, er ikke altid saa let, og for en ærgerrig sjæl, der selv føler sig i besiddelse af føreregenskaber, kan det være en ret vanskelig post; men enhver fører véd, at grumme meget afhænger af, at man har en god nummer to.

En næstkommanderende skal først og fremmest være loyal, en smuk egenskab, for hvilken vi desværre mangler et dansk ord. Naturligvis skal den næstkommanderende ikke være en tom eftersnakker, der blot siger ja og amen til chefens ord; det er maaske det letteste, men dermed er det ikke gjort. Den næstkommanderende skal helst være moden og have en selvstændig mening, som han har pligt til at komme frem med, naar han mener, at det vil være til gavn for foretagendet. Men er saa sagen gennemtænkt, og beslutningen fattet af den, der nu har ansvaret, maa souschefen vise sin loyalitet, pakke sin

egen mening sammen, selvom der maaske slet ikke er taget hensyn til den, og af al sin evne arbejde efter chefens plan og i hans aand. Denne selvfornægtelse kan være vanskelig, navnlig hvis souschefen — hvad jo nogle souschefer gør og stundom naturligvis med rette — føler sig chefen overlegen.

Men der kan ogsaa være andre omraa- der, hvor den næstkommanderendes redelighed og loyalitet har opgaver og kan sættes paa prøve. Saaledes er det hans opgave at værne og opretholde respekten ikke blot for det hele arbejde men ogsaa for den lovlige chef. Naturligvis er de tider forbi, hvor man overfor en chef kun havde at staa ret og holde mund; men selv om den demokratiske udvikling i tiden har medført, at endogsaa den højere-staaende chef, hvis han da ellers er et nogenlunde fornuftigt menneske, er til at komme nær og faa i tale, saa er lydig- hed og respekt dog begreber, der maa have gyldighed, hvis alt skal gaa godt og støt. Ordre skal efterkommes, og paabud respekteres. I den henseende er det den næstkommanderendes pligt og opgave at gaa i spidsen, han maa være eksempel for de andre, han maa vise ubetinget loyal lydig- hed mod sine foresatte og maa holde sine underordnede til at gøre det samme. Føler han trang til kritik, maa han gaa til chefen selv med den, men han maa ikke lade den komme til orde overfor de underordnede. Intet virker mere nedbry- dende paa respekten, end naar souschefen gaar rundt og fortæller, at chefens ord er vrøvl, som man ikke skal tage saa nøje, eller naar souschefen uden videre tilside- sætter chefens ordre.

Og sker det — hvad jo kan ske — at Chefen begaar en virkelig bommert, sættes hans første medhjælperes loyalitet for al- vor paa prøve. Han maa da af bedste evne søge at afbøde fejlens skadelige virkninger, og i værste fald maa han over- for de underordnede dække sin chef ved at forklare dem, at det vel er en fejl, men at selv en chef jo kan fejle, og at alle derfor maa staa ham dobbelt kraftigt bi i anstrengelserne for at gøre fejlen god igen.

Mange gode foretagender er gaaede i stykker eller i hvert fald er bleven alvor-

ligt svækkede, fordi to stredes om magten; een skulde være nummer eet og havde faaet magtens ydre kendetegn, mens en anden skulde være nummer to, men ikke forstod at indordne sig og vilde trænge sig frem for at faa del i bestemmelses- retten. Grunden kan i saa tilfælde natur- ligvis være den, at nummer eet er virkelig uduelig og maa skubbes til side, hvis skuden ikke skal sejles helt i sænk. Saa- danne nødstilstande kan jo forekomme. Men ligesaa ofte er grunden den, at num- mer to ikke indser, at han maa forstaa at lyde den ene, der er over ham for med virkning at kunne byde over dem, der er under ham; at han fremfor nogen anden maa finde sin glæde i det heles trivsel og fremgang og maa vogte sig for at ville tilegne sig den magt, der tilkommer en anden, og at han først og sidst maa være loyal til spidsen af sin lillefinger.

En saadan god nummer to er sin vægt værd i guld og fortjener til fulde det hædersnavn, chefen gerne giver ham af sin „højre haand“.

H. Helweg.

Hvor er dine gamle Blade? Flyder de i vild Uorden? Eller er de maaske indbundne? Det bør de være.

Howard Grøn:

Skov og Folk.

I Tilslutning til *Fru Willers* Artikel i Aprilbladet: Har Spejderne Ansvar over- for Danmarks Natur? vilde jeg anbefale alle større Spejdere at læse *Howard Grøns* Bog: *Skov og Folk*, udgivet af Dansk Skov- fredningsforening. Bogen bringer paa sine 112 Sider en Mængde glimrende Fotografier, og den kan sikkert laanes paa ethvert Bi- bliotek. —

Efter et smukt Indledningsdigt af *Hans Hartvig Seedorff Pedersen* fortæller Forfat- teren om Træerne „Planteverdenens ypper- ste Skabninger, der ikke overgaas af nogen levende Vækst, som gror ud af Jorden“. Man faar at vide, hvilken Gavn Skoven gør ved at skærme det gode Agerland i et blæstrigt Klima, værne mod Sandflugt, Over- svømmelse — Bjærgskred. Men først sent

fik man Øjnene op for Skovens Værdi paa disse Maader. — Store Strækninger maatte i Tidernes Løb vige for Agersand, men her traadte dog de dyrkede Marker i Stedet; anderledes hvor Træet blot brugtes til Tjærebrenning — Jærnudsmeltning; her kom som Regel kun værdiløst Krat eller Hede, naar Storskoven var borthugget. Saa kom mer endelig „Fredskovsforordningen“ i 1805 og ændrer de Forhold til Gavn for Skovens Bevarelse.

Forfatteren fortæller nu videre om Træernes Liv, det næsten uforstaaelige, der sker under de mærkelige Arbejder: Træernes Næringsoptagelse og Aanding. De fleste Spejdere har sikkert haft om det i Botanik og syntes, det var frygtelig svært, men her forklares det hele saa naturligt, hvorledes de smaa Grønkorn ved Lysets Hjælp kan opbygge organiske Næringsværdier af de døde Forbindelsesstoffer, Vandet fra Jorden og Kulstoffet fra Luften. Alt er i Arbejde lige fra det fineste Rodhaar til det mindste Blad; og hver Vaar sker Underet; vi ser Skoven klæde sig i det særeste lysegrønne; alle de bitte smaa Blade, der Vinteren igennem har siddet tæt sluttet indenfor Knopskællenes harpiksmættede Blade, folder sig nu ud i Solen.

Ude i Skoven, i Træernes Samfund, begynder nu en Kamp om alle Livets Goder, hvor hvert Træ for sig søger at faa mest muligt af Lys, Næringsstof og Fugtighed. Men kæmper Træerne om dette, saa støtter og hjælper de hinanden ved at være fælles om at skygge over Skovbunden, saa den ikke tørrer ud; de giver Læ for hinanden mod Vindens Slid, og hvor det blæser meget, gaar det ud over Forsvarstropperne i Kanterne, der staar vantrevne og skæve; men længere inde, i Læ af disse Træer, bliver Væksten stadig mere fri og ubeskaaren.

Der fortælles om det store Arbejde, der gøres fra Forstvæsenets Side for at plante og bevare i Skoven, om de store Ofre, Skovejere bringer, naar de freder forskellige Steder eller Træer for at kunne bevare denne særlige Skønhed til Glæde ogsaa for kommende Slægter.

Men kender man alt dette, saa skylder man ogsaa at tage Hensyn ved en varsom Opførsel i Skoven. Tag med Forsigtighed Grene i Løvspringstiden, skær med skarp

Kniv fra Undersiden, at ikke Grenens Vægt river Bark løs, idet den bøjer sig eller knækker af. Og som *Fru Willer* ogsaa minder om: skær aldrig i Barken. Det er meget, meget vigtigt for Træet, at den er hel; al det Næringsstof, Bladene danner, gaar nemlig gennem Ledningsbaner i Barken rundt til hele Træet. Bliver der nu Afbrydelse ved, at Barken er flaaet af, forvolder det betydelig Forstyrrelse for Træet. Saaret kan nok heles, idet Barken efter Aars Forløb gror sammen; men der ligger alligevel indenfor den gamle Saarflade en død Plet, der, naar Stammen engang opskæres til Gavnstræ, kan gøre det paagældende Stykke værdiløst som saadant. Saa længe der er et aabent Saar, hvor Barken er skaaret bort eller en Gren er flaaet af, saa er her en glimrende Plads for al Slags Raaddenskab, en Kilde, hvorfra Fordærv breder sig ind i Træets Indre og kan foraarsage dets alt for tidlige Undergang. — Vær ogsaa forsigtig ved Bærplukning; selvfølgelig frister de modne Skovhindbær, og de gode staar altid i Lysninger med Opvækst. Pas paa her som andre Steder, thi kommer der ved Ødelæggelse Huller i Opvæksten, maa de hurtigt dækkes ved Efterplantning, ellers tager de omgivende Smaatræer Skade; de har ingen Konkurrenter til den ene Side, og vil faa en skæv og grenet Vækst. Bliver der ved Hensynsløshed mange Huller i en Nyplantning, maa den maaske gøres helt om. Og til Slut atter Mindelsen om ikke at lave en hel „Køkkenmødding“, hvor man har spist sin Frokost. Og særlig i dette Afsnit om Skoven og Folket viser Fotografierne, hvor meget Folk i Tankeløshed kan ødelægge paa deres Skovture.

M. A.

.....
Køb et Bind til Bladet fra 1927 og lær saa at indbinde selv, saa opnaar du to Ting: et nyttigt Husflidsarbejde og Orden i dine Blade.

Sommerens Lejrbaal.

Det mest stemningsfulde Lejrbaal er det, hvor Sange, Fortællinger og Recitationer naturligt afløser hinanden, og hver især

giver sit Bidrag. Vi har i de senere Aar vænnet os til altfor mange brogede Numre og Gallaforestillinger ved Baalene. Det er et „Tidens Tegn“ — vi er nervøse — der skal til Stadighed ske noget! —

— Men lad os under Førerkursuset til Sommer „vende tilbage til Naturen“ — lad os hjælpes ad at faa de gamle, stemningsfulde Baal tilbage! Alle I, der skal deltage — hvadenten I er Divisionschefer eller Korporaler — I kender sikkert en munter Fortælling, der kan sætte Humøret

højt, naar Brændet lige er begyndt at fænge — et skønt Digt, der i Stemning passer til det buldrende, bragende Baal — eller en Sang, blid som Sommernatten, vemodig som det hendøende Baal! —

Ryst ikke paa Hovedet! Intet er umuligt! Der er endnu Tid til Eftertanke og Reflektioner! Lad Sommerlejrens Baal blive præget af den Fællesfølelse, der opstaar, naar „Du gør, hvad Du formaar og jeg, hvad jeg formaar — og vi forøvrigt hjælpes ad“ —!

A. E.

S. W. fot.

Kuppel-Bøgen ved Brahetrolleborg.

„Der var en Kone paa Landet....“

Gaden ligger blank og søndagsstille. — Kun en enkelt morgenduelig med Brød og Fløde til Søndagsmorgenkaffen kommer trippende henad den vaade Asfalt. En lille forsinket F. D. F. Dreng med Søvn i Øjnene piler om et Gadehjørne, alt imens han knapper sin Bluse og sætter Madpakken til Rette i Bæltet. —

En Dør smælder.

Ud i det fredelige Søndagsbillede træder en ung Dame i Spejderuniform. Ja, jeg sagde „Dame“. Den Maade, hvorpaa hun trækker sine Handsker paa og tager Gadebilledet i Øjesyn, før hun begiver sig ud i det, viser, at det er en „Dame“, man har for sig. Uniformens Blankhed og Tørklædesnippen, der næsten gaar til Bæltet, den Omstændighed, at man, med Tur i en fugtig Skov for Øje, har iført sig Florstrømper og udringede Sko, viser tydeligt, at som Spejder har Vedkommende endnu ikke traadt sine Barnesko.

Nu tripper hun ud paa Gaden kastende

Blikke til højre og venstre for at opfange beundrende og forundrede Øjekast fra Bagerjomfruer og Avismænd — Morgen-
duelighedens Repræsentanter — — — og
for at opfange Spejlbillederne af sig selv i
Manufakturhandlernes store Spejlrunder.
Ikke ilde — — — slet ikke ilde, siger Spejl-
billedet. — Mærkeligt — egentlig — at hun
slet ikke har tænkt paa at blive Spejder
før. — Uniformen sidder jo, som var den
støbt — — — og Hatte med store, stive
Skygger — ved hun jo af Erfaring klæder
hende udmærket. Et selvtilfreds og selv-
bevidst Blik kastes ind i det nærmeste
Vindue. Naa, selvfølgelig bliver man ikke
Spejder for Uniformens Skyld — — — alene.
Der er det muntre Kammeratskab — og den
friske Færden i Skove og paa Marker lok-
ker jo ogsaa. Det er heller ikke saa unatur-
ligt, at man bliver Spejder, selvom man ikke
er helt ung, for naturligvis maa de unge
ledes af ældre. Selvfølgelig maa der Førere
til, Førere, som Byens Damer virkelig tør
betro deres Børn til. (Hun ser i Aanden
sig selv som den store Pædagog, hvem
Mødrene spørger til Raads — — og som et
almindeligt Samtaleemne ved Fruernes five-
o'clock-tea). — — —

En Gadedrengs skringrende: „Spejder,
hvad spejder du efter“? vækker hende af
hendes søde Søndagsmorgendrømme: det
er vist forresten ikke lutter Lagkage at være
Spejder — ikke alle Mennesker (et arrigt
og dog overlegent Sideblik til Gadedrengen)
stiller sig lige velvilligt og forstaaende.
Endelig er hun jo da heller ikke Fører —
endnu. Men det varer vel ikke saa farligt
længe, inden man bliver det, naar man blot
har Spiren og Høvdingebloodet i sig. Man
sætter vel heller ikke voksne Mennesker
til almindeligt Rekrutarbejde??? og den
stedlige Fører er jo saa ung — — — hun
vil med aabne Arme — rimeligvis da —
tage mod en Hjælp, der tilbydes hende —
hun har vist længe trængt til moralsk Støtte,
til en højre Haand — med Begejstring vil
hun gribe den Hjælp, der ligger hende
snublende nær. — — —

PLASK! Troppens Fremtidshaab udi sin
egen Indbildning er gledet i en fatal Banan-
skal, da hun for at beundre Spejlbilledet af
sin egen Høvdingeskikkelse — i en særlig
blank Rude — har glemt at se sig for.

Pladask! ligger hun der midt paa den
sølede Gade!!!

„Halloj, du der nye“, lyder en munter
Stemme bag hende, „Der er saa sandelig
ikke Tid til Hvil nu. Skal vi naa Torvet
i rette Tid, maa vi sætte Farten betydelig
op“. — Et Par kraftige Arme hæver den
faldne „Storhed“ op fra Sølet. Der er ikke
engang Tid til at børste „det værste“ af
— i fuldt Trav trækker den anden af med
hende. Og med en kæmpestor, deprime-
rende Plamage paa sin nye Uniform, et
ømt Maveskind og alt andet end stor i
sine egne Tanker — gør den „Ny“ sin
Entré i Troppen — — — „og det var
maaske i Grunden slet ikke saa galt“.

Vort Blad i dets nuværende Skikkelse
bør findes indbundet paa hver ordentlig
Spejders Reol.

Hallo Patruljeførere!

Hermed en Maade til at lære mindre
Spejdere Morsealfabetet paa.

Stil 4 Spejdere op paa Række, 1 Spej-
der foran dem dikterer et Bogstav af Alfa-
betet, Spejderne selv agerer Prikker og
Streger, Prikkerne sætter sig paa Hug,
Stregerne bliver staaende op, de overflø-
dige træder et Skridt tilbage.

f. Eks.: C. 1ste Spejder bliver staaende,
de 3 ned paa Hug.

R. 1ste Spejder bliver staaende,
2den ned paa Hug,
3die bliver staaende,
4de eet Skridt bagud gaa.

For at sætte Fart i det giver man Point
for hver, der gør rigtigt, og ingen Point
til dem, der kludrer, een af Spejderne pas-
ser dette, og saa tæller man til Slut op,
hvem der kan sit Alfabet bedst. Man
lader selvfølgelig Spejderne skifte Plads,
da Nr. sidst f. Eks. jo er den nemmeste
at passe, ligesom Spejderne skiftes til at
diktere Bogstaver.

Metoden er kun beregnet til at lære
Alfabetet fast, ikke naar Spejderne er per-
fekte i det, og til ikke for store Spejdere.

En Patruljefører.

En Islandsfærd.

Har I nogensinde rejst med Fragtdamper? — Naa ikke! — saa skulde I blot prøve, det er vældig spændende. Jeg gjorde mit første Forsøg i den Retning ifjor, da jeg sejlede til Island; det gjaldt jo om at spare paa Skillingerne, saa velvillige Venner havde skaffet mig en „Tjans“ med D. S. „Nordlandet“. Det var med noget blandede Følelser mine forskellige Bekendte sagde Farvel, deres stadige bekymrede Spørgsmaal var: „Er der virkelig ikke andre Damer ombord? „Nej, det var der virkelig ikke, jeg var absolut eneste Høne i Kurven“, og jeg drog glad og lykkelig ombord, da jeg endelig havde funden Damperen, der laa og lastede Benzin langt ude i Tuborg Havn, og aldrig har jeg haft det saa godt, og er blevet saa godt passet og forkælet som paa „Nordlandet“, selvfølgelig var jeg søsyg, og selvfølgelig knækkede jeg mig, og Køjen var saa haard som en Sten, og jeg havde en Følelse, som om jeg var baade gul og grøn over det hele af at ligge i den; men hvad gjorde det, i mine lysere Øjeblikke diskuterede jeg alle Emner mellem Himmel og Hav med den rare Kaptajn, eller jeg undersøgte Kabyssen og fik Forklaring paa, hvordan det var at sejle som Kok „paa Varmen“. Hovmesteren belærte mig om, hvad der gik til i „Husholdningen“, Maskinmesteren om hvordan man bedst forslaar en Friaften i de smaa islandske Kystbyer o. s. v.; men det stadige Omkvæd hos dem alle var: „blot vi snart kunde komme i Land“ og ikke skulde være nødt til at ligge her og rakke paa Søen altid.

Vi laa underdrejet for Storm i Nord-søen i 3 Døgn, og nogle af Benzintønderne rullede ustandselig frem og tilbage, frem og tilbage, og hver Gang endte de med et Brag mod Kahytssvæggen, saa jeg ventede virkelig, naar som helst, at se Dækslasten komme spaserende ind til mig. Vi lossede Kul paa Færøerne, som naturligvis laa gemt i Taage den meste Tid, vi var der, og saa sejlede vi ud paa de store Atlanterhavsdønninger, nu var der kun et Par Dage tilbage! Saa en Aften ved 11-Tiden stak Kaptajnen Hovedet ind ad min Dør: „Nu

maa De komme op, nu kan vi se Island“! Jeg gjorde et meget nødtørftigt Toilette og vaklede op paa Kommandobroen, og der, lige i Nord, laa de vældige Jøkler halvt skjult af Skyerne, Solen stod stor og rød ude i Horizonten og belyste det blikstille Hav, og langt forude stak Vestmanøerne deres sorte, ondsksfulde Tænder op. Næste Morgen sejlede vi langs med Reykianæs's kulsorte, lodrette Lavakyst, Havet vrimlede af Fugle: Alke, Søbapegøjer, Suler og Maager, eller hvad de nu allesammen hedder, og inde i Land stod Dampen i Vejret fra de hede Kilder. Endelig naaede vi Reykiaviks udmærkede Havn og kom i Land. Byen er der ikke noget spændende ved, den er nærmest grim, de fleste Huse bygget af Træ, beklædt med Bølgeblik, men man venter jo heller ikke at træffe det rigtige Island i Reykiavik. Jeg var saa heldig at være bleven inviteret til at følge med Biskoppen paa Visitatsrejse paa Vestlandet, og da alle Forberedelser med Efter-syn og Reparation af Saddeltøj og Nedskaering af Bagagen, (jeg synes dog, jeg er vant til det sidste; men en Saddeltaske rummer nu ikke mere end det halve af en Rygsæk, saa det var ikke stort mere end Kam, Svamp og Tandbørste, der kom med, foruden Anstændighedsplagget), var til Ende, drog vi af, 5 Mand stærk, først en halv Dag med Kystdamper og Bil, sluttelig kørte vi gennem en lavvandet Elv, saa var der pludselig ikke mere Vej; men der mødte Følgemanden med 12 Heste. En vældig Travlhed udfoldede sig med at faa sadlet Ridehestene, lagt Kløvsaddel paa Bagagehestene og faa de hertil indrettede Kasser og Tasker anbragt, en Gang imellem maatte en deserterende Hest hentes tilbage, men i Løbet af et Kvartertid var vi alle i Saddelen, saa satte Karavanen sig i Bevægelse i en lang Række, først Bagageheste og Løsheste saa Rytterne.

Den første Aftens Ridt vil altid komme til at staa for mig som Indbegrebet af Island. I den lyse Sommernats underlig trolske Belysning red vi op gennem en vældig storslaet Dal, i hvis Bund Elven bruste afsted i en dyb Canyon, ikke et Menneske saa vi, ikke en Menneskebolig, kun et Par Faar eller et Par løse Heste og saa Regnsøverne, der ustandselig kredsede

over vore Hoveder, med deres ensformige, melankolske Fløjten. De smaa, livlige Heste travede rask afsted, op og ned, gennem Bække og Pløre, men altid følgende den smalle Ridestis indviklede Bugter — nu bryder en Bagagehest ud, og Følgemanden farer i strakt Galop ud til Siden for at bringe Synderen tilbage paa Dydens Vej — nu er der lidt mere Plads, og alle Ridehestene farer sammen i en Klump, de puffer til hverandre for at komme til, og det gælder at vare sine Ben fra at komme altfor meget i Klemme. Vi er ved Enden af Dalen — nu kan vi da ikke komme længere? men uden Tøven giver den forreste Hest sig til at kravle op ad Dalsiden, og hele den lange, bugtede Række følger efter, man mærker, hvor Hesten arbejder under én for at faa Fodfæste paa den stejle Skrænt, men man giver den Tøjlen og tager i en snæver Vending et Tag i Manken, og opad gaar det — nu er vi oppe! saa skal vi da hvile Heste? — men nej — aldrig saa snart er vi oppe, før det gaar grangivelig ligesaa stejlt nedad, og det er meget værre. Til sidst bliver det dog for stejlt, vi maa staa af og straks forlader Hestene Stien og søger lige ned mod Elven ved Foden af Skrænten, først da vi er ovre, bliver der Hvil. Tøjlen kastes frem over Hestens Hoved, saa den træder i den, ellers løber den bort, og saa faar den Lov at græsse en halv Snes Minutter, medens Rytterne strækker de mødige Lemmer, uforstyrret Ro er der nu ikke noget, der hedder, pludselig farer den ene eller den anden af Selskabet op med et Hyl og højt løftet „Svepa“, det er en Hest, der vil trille sig, og ligger tilfældigvis ens Fotografiapparat i en af Sidetaskerne paa Synderens Kløvsattel, farer man op med særlig Energi.

Ved 12-Tiden om Natten er vi ved Vejs Ende og bliver modtaget med vanlig, islandsk Gæstfrihed af Bonden paa Breidelsvesstadur; der sørges naturligvis først for Hestene, de bliver sadlet af og drevet op i Udmarken, hvor deres Forben bindes sammen med Hestehaarsreb med en Faareknogle som Ters (Træ er en sjælden Vare i dette Land), derpaa kommer Turen til de tobenede, der faar en grundig Aftensmad af kogt Laks, Faarekød paa utallige Maader, kulsort, klægt Brød og Skyr (en Slags

oplagt Mælk) med Masser af tyk Fløde til og saa paa Hovedet i Seng, 2 i en Seng, der højst er til 1½ og omtrent en ½ Meter for kort, med flere Lag Edderdunsdyner baade over og under. Næste Morgen vækkes man af sin søde Slummer, hvis der da har været nogen Slummer paa Grund af Varmen under Dynerne, ved at Husmoderen selv kommer ind med Kaffe og Kager, og saa først tillader god Tone, at man staar op og indtager Frokosten, der er akkurat Magen til Aftensmaden, og man rider atter ud i Eventyret. Hver Dag holdes der Visitats ved en eller anden Kirke. Tiltrods for, at det er midt i den travleste Høhøst, samles alle Sognets Beboere ved Kirken, det er nemlig heldigvis Regnvejr bogstavelig hver Dag. Alle kommer ridende, gamle Koner paa 80 i Siddesattel, unge Piger over skrævs, kun de mindre Børn er som Regel ikke med. Sattelene tages af, og Hestene lukkes ind i en lille Fold ved Kirken, og der staar de taalmodigt Time efter Time. Biskoppen holder Gudstjeneste, Overhøring af sidste Aars Konfirmander, forhandler med Menighedsraadet, og hvad der ellers hører til en Visitats, hvorpaa der drikkes Kaffe i den Gaard, der ligger ved Kirken. Den fuldstændige Mangel paa Bebyggelse med Undertagelse af den ene Gaard var noget af det, der virkede mest øde.

At rejse saadan rundt i en af de afsides Dele af Island giver et morsomt Billede af, hvor stærkt Isolationen virker paa Befolkningen, blot en Dags Ridt, og det er næsten, som kommer man til en anden Race, om det saa er Hundene havde hver Dal sin Farve. I Hvamur var Folkene store, kantede og knoglede omtrent som de norske Bønder; i Store Vashorn smaa og gemytlige, mange af dem behøvede blot den spidse Hue for at være rigtige Julenisser, og saa hilste de hinanden med Smæk-kys, der hørtes langt bort, det var ikke blot Konerne, nej, ogsaa Mændene baade gamle og unge; og som de kan ride, det virker imponerende at se en Gamling paa over 80 sidde som støbt paa en fyrig Skimmel stadig galopperende rundt, Hesten skal jo røres!

Naa, men det gode faar en Ende, ogsaa en Visitatsrejse, og denne sluttede med en

af de mest fantastiske Rideture, man kan tænke sig, op, op, gik det i stadig mere øde Fjælde, ofte synes Stien ganske umulig. I over en Time rider vi f. Eks. lige langs Bredden af en stor Sø; men ikke en fredelig Søbred, som vi er vant til, nej, den ene Fjældknaus efter den anden rager ud i Søen og maa klatres over. Stien er som en Rutchebane, og hvert Øjeblik tænker man, nu gaar den da ikke længere; men de smaa, flinke Heste klarer alt, kravler over Fjæld og sjapper gennem Myr og vader over Elve, der ofte er saa dybe, at Vandet naar op paa Hestens Sider, saa maa man redde Tæerne ved at lægge begge Fødder op paa Hestens Kryds, det er med lidt Hjærtekvabæbbelse, man de første Gange forsøger denne Balancekunst. Endelig kommer vi ind i et mægtigt, gammelt, Hraun, den kulsorte skarpe Bloklava er presset op i de mest fantastiske Figurer, det er omtrent som Slagger fra et Kæmpefy, ikke en Blomst, ikke et Græsstraa. Et Par Timer snor Karavanen sig frem ad den smalle Ridesti. Endelig kommer vi ud paa den anden Side og havner i Stadarhraun Præstegaard, hvor vi modtages med aabne Arme og beværtes paa det bedste, blandt andet med kogt „Haunkækød“ (hu ha!) det er stærkt røget, nykogt Faarekød samt stuede Kartofler med en Masse Sukker i Stuvningen, begge Dele anses for en stor Delikatesse.

Her i Stadarhraun sagde vi Farvel til vore Heste og vor flinke Følgesmand og næste Dag bar Bil og Baad os atter tilbage til Reykiaviks Civilisation.

.....
Skriv til Redaktionen i Horsens efter Bind til Spejderbladet. Det er smukt og billigt, og du kan selv indbinde i det.

Unge Drømme!

Det er ved at blive Sommer i Danmark. Sommer — ja, hvad er det 3—4 Maaneder — Halvdelen maaske endda enten hundekolde eller med ægte, dansk Sommerferieregnvej fra Morgen til Aften (enhver, der har prøvet Dagregn i et overfyldt Sommerpensionat, ved hvad det vil sige!)

Alligevel, vi har glemt det. Aar efter Aar glemmer vi alle de Dage i vor Ferie, hvor vi frøs i Vintertøjet eller sad — oplagte til Selvmord og stirrede ud i den ustandselig, trøsteløs, silende Sommerregn. Sommer og Sommerferie det er i vor Tanke for vor Fantasi altid blændende, bagende Sol over gule Marker, grønne Enge, støvede Veje og blaat — utrolig blaat Vand!

Og jo nærmere alle disse Herligheder rykker os, jo trangere føler vi ogsaa vor daglige Arbejdsplads. Skolepigen griber sig næsten i at hade sin Klasse, sine Bøger, sine Timer, sine Lærere, til Gengæld føler disse vist noget lignende overfor Eleverne, Kontordamerne føler Værelset med Skrive-maskiner og Telefoner som et Fængsel, og Husmoderen staar i det lille Køkken, hvor Foraarsolen kun kan naa at falde ind paa skraa i en ganske smal Stribe, og drømmer om Sommerhuset derude ved Fiskerlejet.

Ingen længes dog bort fra sin daglige Arbejdsplads som den Skuespillerinde, der Vinteren igennem har krænget sin Sjæl ud for Publikum paa alle de Maader, paa hvilke man kan krænge og vende og vise en Sjæl! Ingen trænger vel som hun til Feriens friske Fornøjelse langt langt borte fra det Teater, der ejer hende helt gennem 8—9 lange Vintermaaneder.

Maaske troede De ikke, det var saadan, maaske troer De, at Teater er noget saa eventyrligt vidunderligt, at man aldrig bliver ked af det, maaske drømmer De selv som Hundreder af andre unge Piger om en straalende Fremtid som Skuespillerinde. Netop i disse Dage, lige før Sommeren kom, har der været Elevprøver baade paa **det kongelige** og paa de største Privat-teatre. Masser af unge Piger har meldt sig og gennemgaaet Optagelsesprøvens forfærdelige Skærsild — de fleste faar Lov at gaa igen, fulde af Misundelse hører de om dem, der er antagede, de lykkelige! Ak, de aner ikke selv — og faar rimeligvis aldrig at vide, at de, der slap ud i Tide, er de lykkeligste.

Tro nu ikke, at jeg med disse Ord vil tale nedsættende om den skønneste Gerning, der er til, Skuespillerens, det kunde let smage af Historien om Ræven og Rønnebærene.

Næ, jeg vilde bare saa gerne forsøge at

gøre Dem klart, hvor stort og forfærdelig ansvarsfuldt det er netop at vælge denne Gerning.

Det gaar maaske Dem som saa mange andre søde, unge Piger: De synger pænt, de har gaaet til Plastik hver Vinter og gjort Lykke ved den aarlige, **offentlige** Opvisning. De er kvik og køn, og Folk siger ubetænksomt om Dem og til Dem: De skulde gaa til Teatret, det maa da lige ligge for Dem! Saa gør de Lykke i en munter Dilletantforestilling i Løbet af Vinteren, og nu synes De egentlig ogsaa selv, at De bør forsøge at komme til Teatret, for det maa da være noget saa yndigt og „vældig sjovt“.

Maa jeg i al Beskedenhed raade Dem, saa kaster De alle Drømme om Scenen brutalt over Bord og gør alle Forsøg paa at udspekulere Dem en anden Levevej og faa Interesse for den.

Først naar De føler, at Lysten til Scenen er blevet en Livsbetingelse for Dem, først naar De er sikker paa, at De **maa** forsøge, skal det end koste Dem Fred og Ro og Lykke, saa kan De begynde reelt at forberede Dem paa Vandringerne ad denne uendelig lange og uendelig trange, men ogsaa hist og her og nu og da i de ganske faa Øjeblikke uendelig skønne Vej.

Unge Piger i gamle Dage drømte om at komme til Scenen, unge Piger i Nutiden drømmer om det, unge Piger i Fremtiden vil blive ved dermed; men i de 99 af 100 Tilfælde skyldes det kun et ungt Sinds Trang til Romantik og Hengivelse. I de 99 af 100 Tilfælde vil den unge Pige, der aa saa gerne vilde til Teatret, faa lykkelig Udløsning for sine Drømme paa anden Vis, skønnest og rigest vel nok som Husstru og Mor. Men — spørger De om Nr. 100, hende med Talentet?

Tro mig, hende skal Skæbnen nok selv indhente, er det dens Mening med hende, at hun skal den Vej, ja saa kommer hun det ogsaa nok!

Gunver Fønss Federspiel.

Hver Trop, og for Resten ogsaa hver Patrulje, bør have et indbundet Eksempplar af Spejderbladet staaende i sit Bibliothek eller Arkiv.

Pigebørns „Interesser“ nu om Stunder.

„ . . . Nej, dengang jeg var Pige,
da var der Piger til“.

Hvor ofte hører man ikke dette citeret. Hvor ofte udstøder Forældrene ikke dette Smertens Raab: „Nej, vi forstaar ikke de unge nu om Stunder“ — og saa synker de hen og genoplever de salige Tider, da de var unge, — og Livet formede sig ganske anderledes for de unge Piger, end nu.

Jeg kom til at tænke over Tingenes Tilstand forleden — og tænk — et Øjeblik forfærdedes jeg.

Tro nu endelig ikke, at jeg ønsker hine Tider tilbage, da Døtrene ved Konfirmationen iførtes lange Kjoler, fik Haaret sat op, og blev plantet paa en Forhøjning — dels for at sy Udstyr, og dels for at afvente Frieren. Udeblev Fyren, gik man paa Omgang hos Familien, — og Tante Soffys Besøg afventedes nu med Rædsel til Højtiderne.

Nej — jeg priser den nye Tid — med dens Frihed, Lighed og Kammeratskab — men vi maa alle huske, at det — at være med til at danne en ny Tid: **det forpligter**

Paa dette Tidspunkt var det, jeg forfærdedes.

Jeg tænkte paa det gamle Ord: Sig mig, hvem du omgaas, og jeg skal sige dig, hvem du er“, og i Tankerne lavede jeg det om til: Sig mig dine **Interesser**, og jeg skal sige dig, hvem du er.

Naar jeg skal sige min Mening, saa synes jeg nemlig, det er **meget skralt** med Pigebørns Interesser.

Hvad læser de f. Ex.? — Hvad bruger de deres Fritid til??? Der bliver desværre skrevet saa usigeligt meget Møg og — bl. a. udkommer der jo Floder af alle Slags mulige (?) og umulige (!!!!) Ugeblade, som bliver slugt med stor Interesse. Jeg har aldrig læst nogle af dem, men selv om de ikke er nedbrydende — hvad jeg tror, saa ved jeg ganske afgjort, at de ikke giver noget aandeligt eller moralsk Udbytte.

Lad alt det Juks gaa over Bord — — klem paa med noget, der er værd at læse. Hvis du blot een Gang har læst f. Ex. Kiplings

„Junglebogen“, bliver du vild af Begejstring og sluger Resten af Manden med Hud og Haar. Læs noget ordentligt og kryds langt uden om Ugeblade, Knaldromaner etc.

Har du først faaet Interessen vakt for god Læsning, saa falder du aldrig tilbage til Ugebladene.

Hvor er de umiddelbare, glade Skolepiger henne???? Naar Skoleklokken ringer ud, kommer smaa „Damer“ vandrende — adstadige — med den nyseligste Skoletaske, Hat, Handsker og en elegant Frakke, flankeret af nogle „unge Mænd“, der agerer galante Pindsvin. (Jeg venter i Spænding paa, naar de begynder at medbringe disse grimme, korte Paraplyer, hvis Skafter ser ud til at kunne slaa sin Mand „død“).

Jeg maa sige med de ældre:

„Nej, dengang jeg var Pige....“

I Guder, — naar vi gik fra Skole. Jeg troer nok, det kunde høres i Miles Omkreds — overstrømmende glade og fulde af Livsmod, som vi var — og Drengene, — tja, dem sloges vi med, dertil brugtes Rygsække, Skoletasker, der bar tydelige Spor af disse Kampe. (Frygtelig ukvindeligt (hm) men husk, at det var Livsmod, Glæde over Livet).

Men det er det frygtelige: Udseende, Klæder, Teint, etc. alt dette sluger i særdeleshed og Affekterthed har afløst Livsmodet og Glæden.

I Stedet for raske Ture eller Lege, bruger de Eftermiddagen til at gaa paa Strøget — agerer Damer. Puh!

Man kan faa Kvalme af at se paa saadan nogle Rollinger.

Det er langt vigtigere at man „ser godt ud“, end at Indmaden er god. Det er langt interessantere at gaa Tur med „unge Mænd“ — op og ned og op og ned ad Gaden, end at gaa en rask Tur ud af Byen — sammen med de samme Abekatte, — men hvor disse er Kammerater.

Husk at den nye Tid giver os Frihed. Husk at det forpligter. De ældre skal ikke berettigede kunne trække paa Skuldrene.

Bort med al den Sminke, Pudren og daarlig Læsning. Bort med dette usunde Strøgdriveri.

Op frem og vis, at den danske Ungdom er der Krummer i, Grøde i, gør de gamle

til Skamme, — lad Kammeratskabet udfolde sig — og bort med de tusede Venindebekendtskaber.

Spejdere! vis jer som Spejdere. Husk at Spejderbevægelsen er en sund Bevægelse, hvor „Eva“, Pudder og Strøg ikke hører hjemme, og at Spejderne skal være sjælsunde Pigebørn, med Villie, Idealer og Energi.

... le.

Mange gamle Spejdere har fortrudt, at de lod et Blad ligge og flyde. „Bare jeg havde April Nummeret fra 1920“, siger de f. Eks., saa havde jeg alle Aargangene. Hvorfor indbandt de ikke i Tide?

Turneringen.

Madplan:

Tirsdag den 10. Juli:

Vandrisgrød med Abrikoser. — Røget Makrel m. Kartofler. Persillesauce.

Onsdag den 11. Juli:

Rabarbersuppe med Tvebakker. — Lobsouse.

Torsdag den 12. Juli:

Hakkebøf med Kartofler. Brun Sauce. — Kærnemælkskoldskaal med Tvebakker.

Fredag den 13. Juli:

Hvid Sagosuppe med Abrikoser. — Friskadeller med Kartofler. Brun Sauce.

Redningsreb:

Afstanden forandres saaledes, at der kun bliver 14 m til Skemaets (Se Spejderbogen) bagerste Kant:

Rebet er stadig 20 m.

Førerkursuset.

Køkkenhold:

Der vil under Førerkursuset, umiddelbart efter Turneringen, blive Brug for et Køkkenhold paa 20—30 Spejdere. Antallet retter sig efter, hvor mange Førere der melder sig til Lejren. Spejdere, som kunde

ønske at komme paa Køkkenhold, maa være over 15 Aar, vant til at ligge i Lejr og lave Mad paa Feltkomfur. Opholdet er gratis, men Spejderne maa betale Rejsen selv.

Troppene opfordres meget indtrængende til at sende, i hvert Tilfælde, een Repræsentant til Førerkursuset, da det efter de tidligere Kursus altid har vist sig, at det giver fornyet Arbejdskraft og mere Sammenhold i Korpset. Hvis der er Ting, som Førere særlig gerne ønsker drøftet udover det, der stod i Bladet Nr. 3, kan det indsendes til *Spejderchefen*, men snarest — og saa maaske naa at komme med i Programmet.

Hvis der er nogle enkelte, som den 15. Maj ikke ved, hvornaar deres Sommerferie falder, kan de ved direkte Henvendelse til *Spejderchefen* træffe Aftale om Deltagelse i Lejren.

Tropshunden.

Tropshunden udgaar denne Gang, da den ikke har faaet mere end een Løsning. Den Tropshund fra April-Bladet gaar saa igen med den samme Præmie.

Hvis der altsaa i Fremtiden ingen Tropshund er i Bladet, skyldes det Mangel paa Løsninger. Sker det altfor tit, udgaar den fuldstændig, da vi saa ikke vil have Besvær med at lave den, da kun saa faa synes at bryde sig om den, og der er heller ingen Grund til, at den saa skal opfylde saa megen Plads i Bladet, der er Stof nok foruden.

Hvis I ikke kan gætte det hele, saa send det ind, I kan gætte.

Vov—vov.

Lejr i Sverige.

Fra Sverige er der kommet Indbydelse til en Fører (Tropsfører eller Divisionschef) og to Spejdere (gerne Patruljeførere) om at deltage i deres store Korpslejr oppe ved Stockholm 28. Juni til 6. Juli. Er der nogle, der har Lejlighed til at tage af Sted, bedes de henvende sig til *Spejderchefen* snarest, da Korpset i Sverige skal have Besked.

Lejr i England.

Fra England er der Indbydelse til to Førere (Patruljefører og derover) om Deltagelse i en Førerlejr den 27. Maj eller senere. Det engelske Korps vil betale foruden Lejropholdet Rejsen fra Ankomststationen i England til Lejren. Kunde nogle ev. ønske at komme af Sted, bedes de henvende sig til *Hanna Holmblad, Spejderskolen, Korinth*.

Landet over.

Københavns Division. April 1928.

Som Sct. Georgs-good-turn har 2. Kbhn. uddelt ca. 150 Buketter hvide Anemoner paa Vartov og Frederiksberg Menighedshjem. Ved Paraden Sct. Georgsdag uddeles Distinktioner, Duelighedstegn og 6 Mødeknapper.

3. Kbhn. Ugentlige Møder i 7 Patrouiller. 23. April Sct. Georgsparade og Lejrbaal.

4. Kbhn. Paaske- og Træningslejr fra 8/4.—9/4. paa Lyngbæksgaard. 23/4. Sct. Georgsparade med efterfølgende Thedrikning og Underholdning.

8. Kbhn. Paaskelejr fra 5/4.—9/4. i Blaustred. 29/4. Sct. Georgs good-turn. 23/4. Sct. Georgsparade med Forældremøde. Tropsassistent E. Howitz har faaet tildelt D. R. K.'s store Naal.

For Divisionschefen

Annasofie Elmquist.
Divisionsadjutant.

Hellerup Division. April 1928.

1. Hellerup: Tropstur i Dyrehaven. St. Georgsparade om Morgen.

2. Hellerup: Nybyggerøvelse i Charlottenlund Skov. Tropsraadsmøde. St. Georgsparade om Morgen.

1. Østerbro: Tropsmøde med Forberedelse til til Sct. Georgsdag. St. Georgsparade.

2. Østerbro: Cycleturn til Hareskoven. St. Georgsparade om Morgen. Tropsfødselsdag. Husflidsmøder.

Nærum: Lejr i Holte. Øvelse i Kirkeskoven. St. Georgs-good-turn paa Alderdomshjemmet i Ørslev. Forbereder Bazar.

Holte: St. Georgsparade.

Musikken: Til stadig Undervisning.

H. Mønsted,
Sekretær.

Sjællands Division April 1928.

Rapporter indgaaet fra Roskilde, Vordingborg, Kalundborg, Næstved, Samsø, Stege, Birkerød, Frederiksværk, Faxe, Rønne, Sorø, Slagelse.

Korsør: St. Georgsfest hos Tropsraadsformanden. Træner til 2. Kl.

Roskilde: St. Georgsfest og samme Aften Forældremøde, Turneringsholdet træner. Tilgang 2.

Vordingborg: St. Georgsfest og efterfølgende Troppsmøde for at tage Afsked med 2 Patruljeførere, der rejser.

Kalundborg: Træner til 2. Kl. St. Georgsfest, hvor nye Spejdere aflægger Løftet.

Næstved: Træner til Rekrutprøven og 2. Kl. 1 Førermøde afholdt. Tilgang 6.

Samso: Træner med Lejrarbejde. St. Georgsfest ved Lejrbaal, Aflæggelse af Spejderløftet, Uddeling af 2. Kl. Mærker, Udnævnelse af Patruljefører.

Stege: Patruljeøvelser.

Birkerød: Husflid. 1 Førermøde. Tilgang 3.

Frederiksværk: 5 Tropsture og afholder St. Georgsfest i Lindegaarden.

Faxe: Ny Trop indmeldt.

Rønne: Træner til Rekrut- og 2. Kl. Prøven. Kurvefletning.

Slagelse: Træner til 2. Kl. Afholder 1/4. Troppsrådsmøde. St. Georgsfest sammen med Drengespejderne. Uddeling af 2. Kl., 2 Mødeknapper og Duelighedstegn. Tilgang 2.

Ida Thorbek,
Divisionschef.

Lolland-Falsters Division. April 1928.

Nykøbing Falster Trop: Den 11. Møde i Troppeslokalet, hvor vi øvede forskellige Ting til St. Georgsdag. Mødt 8 Spejdere. 18. Solgte 5 Spejdere Dybbølsmærker. 23. St. Georgsfest paa Hottel St. Toldforvalter Bang holdt Festtale, derefter opførte Spejderne nogle smaa 1 Akt Stykker. 25. Møde, træner til Turneringen. Mødt 9 Spejdere. 29. Tur til Holmeskov. Madlavning over Feltkomfur. 8 Spejdere.

Maribo Trop: 4 Møder, en Tropstur og en Tur til Nykøbing Bazar.

Stubbekøbing Trop: Salg af Dybbølsmærker, St. Georgsparade. En Spejder gaaet til Vandre-Mærket.

Martha v. Voigt,
Divisionschef.

Fyns Division. April 1928.

Rapporter er indgaaet fra: Odense, Korinth, Middelfart, Faaborg, Svendborg, Ærø og Rudkøbing. Ring ingen Rapport.

Alle Troppene har holdt festlige og højtidelige St. Georgsparader, flere Steder med good-turns saasom Plukning af Foraarsblomster til Alderdomshjem og Sygehuse. Korinth Trop har haft 20 smaa Gæster til Chokolade. Middelfart Trop fik ved Paraden overrakt en Bankbog med 25 Kr., en Buket og et Redningsreb fra Troppsrådet. I Svendborg har 27 Spejdere af 30 faaet Mødeknappen. I næsten alle Tropper er udendørs Arbejdet godt i Gang og ligger lodes Træning til Turnering. Odense 4 Tilgang, Korinth 1 Afgang, Svendborg 1 Tilgang 2 Afgang, Rudkøbing 6 Tilgang.

Eva Krabbe,
Divisionschef.

Sydjyske Division. April 1928.

Aabenraa træner til 1. Kl. Prøven, Sct. Georgsparaden blev udsat paa Grund af Troppsførerens pludselige Sydom. Plukkede Blomster til de Gamle paa Alderdomshjemmet.

Esbjerg har solgt Dybbølsmærker, har haft Demonstration af „Durol“ og haft udendørs Sct. Georgsparade.

1. Fredericia har haft en Tur til Fænø og en til Trelde og har solgt Dybbølsmærker (2 Tilgang, 1 Afgang.)

Haderslev har solgt Dybbølsmærker og har haft Sct. Georgsparade med Lejrbaal. 2 Spejdere har taget Samaritereksamen. (1 Afgang.)

Kolding. Frk. Maria Mikkelsen er blevet konstitueret som Fører. Troppen har haft Sct. Georgsfest og Forældremøde. (2 Tilgang.)

Ribe har haft Sct. Georgsparade og Træning. (2 Tilgang.)

Sønderborg har solgt Dybbølsmærker og sunget paa de Gamles Hjem og Hospitalerne. Har været i Dybbøl Kirke og plukket Blomster. (7 Tilgang, 2 Afgang.)

For Divisionen

Inger Koppel.

Midtjyske Division. April 1928.

Rapporter indgaaet fra Hobro, Odder og Horsens. Alle Troppene har St. Georgsparade og Hobro og Horsens plukker Blomster til de Gamle paa Stiftelsen. Enkelte Ture. Patruljemøder.

Hanna Holmblad.

Nørrejske Division. April 1928.

Medens Hals og Asaa Troppe holder Eksamens-hvil, har Aalborg Trop 13/4. haft 10-Aars Fødselsdagsfest og 23/4. St. Georgsparade. 4 Mødeknapper uddeltes, Ester Andersen, Gudrun Schlenzig og Oda Faber Thor udnævntes til Patruljeførere, derefter Opvisning af Spejderfærdigheder for Troppsråd og Forældre. Tillige er der holdt 1 Førermøde og 1 Tur til Hvorup Plantage med Chokoladekogning og Springleg.

Ville Buchwald,
Divisionschef.

Vendelbo Division. April 1928.

Hjørring Trop. Tur til Lønstrup (13 km). Hjem med Toget. St. Georgsparade. Ninna Nielsen faar Mødeknappen. Afskedsgilde for Else Jørgensen, der har staaet i Troppen i 8 Aar. Hun faar af Troppen et Vækkeur, for at hun skal tænke paa os hver Dag. 4 Sp. ind, 1 ud.

Merete Kloch,
Divisionschef.

Vestjyske Division. April 1928.

Rapporter indgaaet fra Nykøbing M., Lemvig, Ringkøbing, Viborg og Hurup.

Nykøbing M.: Salg af Dybbølsmærker. 3 Troppsmøder, 2 Førermøder, St. Georgsfest, hvor Divisionschefen er tilstede, ugentlige Patruljemøder.

Lemvig: 1 Tropstur, 3 Troppsmøder, St. Georgsparade

Ringkøbing: Lejr i Søndervig. St. Georgsfest, ugentlige Patruljemøder. 1 Tilgang.

Viborg: Salg af Dybbølsmærker, St. Georgsfest, Valborgblus, Cykletur omkring Hald Sø, Tur til Rindsholm, ugentlige Patruljemøder. 2 Tilgange.

Hurup: St. Georgsparade, ugentlige Patruljemøder.

For Divisionschefen

Helga Thomsen,
Divisionsassistent.

Kuppel-Egen ved Brahetrolleborg.

S. W. fot.

Brahetrolleborg. — Fristaaende Abelin.

S. W. fot.

TIL KORPSLEJREN

REGNTØJ
VINDJAKKER
VANDRESKO
KORTTASKER
TRENCHOATS
SWEATERS
SPORTS REKVISITTER

RYGSÆKKE
BERGANS MEIS 25 KR.
KOEGREJER
SOVEPOSER
FOLDEKAJAKKER
KOCKUM SERVICE
TOILETSAGER

Vi giver 10 pCt. Varerabat til Jeres Tropskasse af alle Indkøb efter forudgaaende nærmere Aftale.

Skriv efter vort store illustrerede Katalog over Friluftsudstyr (48 Sider, 240 Illustrationer).

Lembckes Friluftstudstyr

Nørregade 15.

A/s Lejr- og Spejderhuset.

København K.

Foreløbig Prislister.

Civilnaal (menig)	25 Øre	Adjutant- og Intendantsnor	15 Øre	Snitmønster til Uniform af	
" Tropsfører	25 "	Patruljefører-Hatteemblem	50 "	Mellemstørrelse	0,50 Kr.
" Divisionschef	40 "	Spejderhat	6,50 Kr.	Svømmeplader, ægte Sølv	1,50 "
" Tropsraadsmedl.	40 "	Førerhat	10,00 "	Slips af samme Tøj som	
Hatteemblem, Trpf.	50 "	Bælte	2,25 "	Tørklæderne	1,25 "
Esprit	75 "	Fløjter	0,50 og 1,00 "	Maanedsrappporter	0,06 "
Skulderembl. Trpf. pr. Stk.	25 "	Tørklæde	1,10 "	Medlemskort	0,04 "
1. Kl. Mærker	20 "	Mørkeblaa Lærred til Uniform		Styrkelister	0,12 "
2. Kl. Mærker	20 "		1,40 "	Indmeldelsesblanketter	
Rekrutknep	15 "	" " " "		for mindreaarige	0,03 "
Patruljeførerknep	15 "	(Svære Kval. pr. m)	1,60 "	" Førene og Voksne	0,05 "
Aarsstjerne	12 "	Færdigsyede Uniformer:		Spejderbogen	4,25 "
4 Aarsstjerne	25 "	Nr. 1 11,00 og 11,75 Kr. (SVØR Kval.)		Sangbogen	1,60 "
Mødeknep, ægte Sølv	75 "	" 2 11,50 og 12,50 " " "		Tillæg til Spejderbogen	0,25 "
Duelighedstegn	12 "	" 3 12,00 og 13,25 " " "		Foredrag holdt i det danske	
D. P.	10 "	" 4 13,00 og 14,25 " " "		Pigespejderkorps	0,75 "
Fløjtesnor	18 "	" 5 14,00 og 15,75 " " "		Spejderblade, (gamle Aarg.)	
Knapper	5 "	Prisen er for Uniformen		pr. Stk.	0,25 "
Riddersnor	40 "	uden Knapper.		Spejderkort, (4 forsk. Tegn.)	
Væbnersnor	40 "			pr. Stk.	0,05 "

Alle Forsendelser sker pr. Opkrævning.

Spejderdepotet, Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Redaktør: Fru Johanne Marie Willer, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold. Artikler til Bladet modtages helst inden den 27., dog kan mindre Ting modtages lige til den 4. Redaktionen slutter altid den 5. Bladet udgaar den 15.)

Redaktionssekretær Frk. Annasofie Elmquist, Livjærgade 41³, København Ø.

Administration: Spejderskolen Korinth. (Hertil alle Pengeforsendelser og Klager over manglende Blade m. m.) Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 15. Maj 1928.